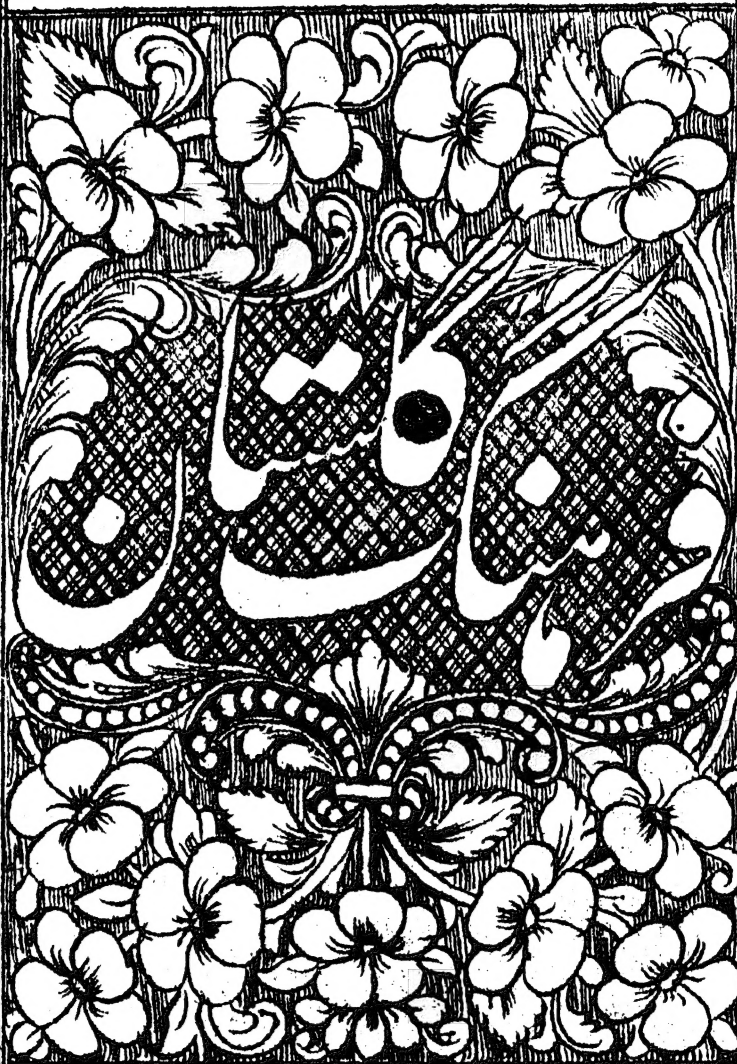

UNIVERSAL
LIBRARY

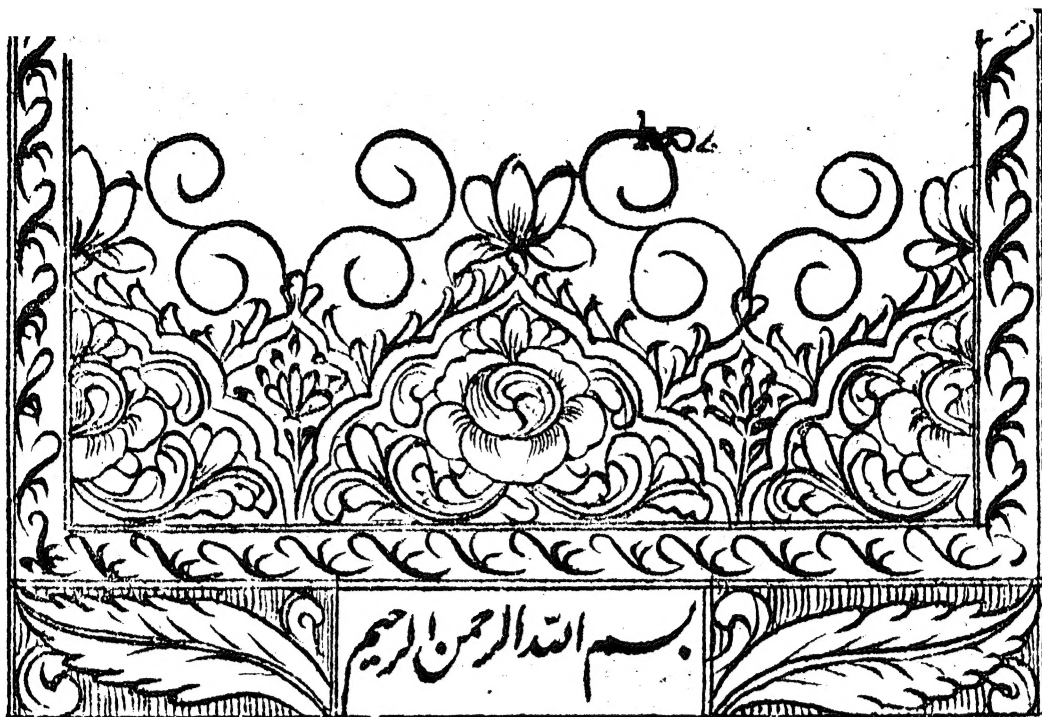
OU_228813

UNIVERSAL
LIBRARY

بِهَعُونَ عَمَّيْنِ مَكَانِ فَضْلِ خَلَايَةِ وَزْنِ
بِهَعُونَ عَمَّيْنِ مَكَانِ فَضْلِ خَلَايَةِ وَزْنِ

در مطبع می مشهور است و در مطبع می مشهور است
در مطبع می مشهور است و در مطبع می مشهور است

الحمد لله على نعمائه والصلوة على نبيه والسلام على اصفياه قال الفقيه الراجي الى الله تعالى
 بنو عبد الله الموسوي غفر الله له ولوالديه واحسن اليهما واليه چون ديدم طباع بعضی مردمان
 کما سر اعضلات کتاب گلستان تصنیف شیخ المشائخ حضرت شیخ سعدی شیرازی
 نور الله مضجعه در نسی یا بند شکلات گلستان راسه قسم ساختم والله ولی التوفیق قسم
 اول در اشعار عربی و بعضی فارسی قسم دوم در مرکبات معانی بعضی اقوال اکابر
 واحادیث نبوی و کلام ربانی قسم سوم در لغات مفردات بترتیب حروف تهجی

قسم اول و اشعار عربی و غیره

قسم بیستم و بیستم
 قسمت کننده علمامه دنیا و دار خیر و جمیل اند

شفیع مطاع بنی کریم
 آنحضرت شفاعت کننده اطاعت کرده شده بنی بزرگ

بلغ العلیٰ بحالہ کشف الدبج بحالہ
 روح ہندگی را بکمال خود روشن کرد تا یکی را بجمال خود
 تقدیر الدنیا بہ وام سعدہ
 ہر آنہ تحقیق نیکند از ہاں نیاجت او ہمیشہ با نیکوئی آن ہاں
 کہ لکشت بشا لیسخت ہو عہد قہا
 ہچنانکہ پرورش بیاد شامی کہ آن بادشاہ اصل آن نیست
 روضۂ مار سہر ہا سلسال
 باغی کہ آب نہاد سہر و شیرین ست
 اقل جبال الارض طور وانہ
 خردترین کوہای زمین طور ست و بہ تحقیق کراو
 خذیت بدرنا و نشات عندی
 غذا یافتہ تو بشیر ما و پرورش یافتہ تو زدن
 اذاکان الطباع طباع سوء
 و قتیکہ باشد طبیعہا طبیعہا سہ
 اذائیس الانان طال لسانہ
 و قتیکہ نا امید شود آدے دماز گرد زبان او
 الا لاخترن اخابلیہ
 خبر دار شو اندوگین بیاش اے برادر بلا
 اذاشع الکے یصول بطشا
 ہر گاہ کہ سیر شود آدے مہد میکند سخت
 اعلمہ الرماۃ کل یوم
 سے آموختم من آن شخص را علم تیر اندازی ہر روز
 اصنع بنا ما انت نہ اہلہ
 بکن تو با ہمیرے کہ تو فی قرآن پسند راستہ دار
 ان لم اکن را کب الموائس
 اگرچہ نیستیم من سوار مر کب ہا
 کیفیت اذایا من تعد محاسنہ
 پسند کردی تو اکنون اسی کیسکہ بشمار می تو نیکو میاں غلامی ہر

صنعت جمیع خصالہ صلوا علیہ و آلہ
 نیکو ست تمامی عادات او درود فرستید بروی برآں وی
 وایدہ المولے بالوۃ النصیر
 و استوار کند او را اللہ بنیہ ہا می فتح
 و حسن نبات الارض من کرم البذر
 و نیکوئی روئیدگی زمین از بزرگی قسم است
 و وحتہ جمع طیسر ہا موزون
 درختے کہ آواز پرند ہاے او خوش است
 لا عظم عند اللہ قدر او منزل لا
 ہر آنہ بزرگ ترست نزد خدا از روسے مرتبہ و درجہ
 فمن انباک ان اباک ذیب
 پس گدام آگاہ کرد ترا کہ پدر تو گرگ است
 فلیس ینافع ادب الادیب
 پس نیست فتح کنندہ ادبا ادب کنندہ
 کسور مغلوب یصول علی الکلب
 ہچو گرہ ماجنہ کہ مہد میکند بر سر گ
 فللمن الطاف خفیہ
 پس مرغضی مہربان راست لطفا سہ پوشیدہ
 و خاومی البطن میطیش بالفردار
 و خالی شکم مہد میکند بگر خستین
 فلما اشتد ساعده رمانے
 پس ہر گاہ کہ سخت شد بازوی او تیر زدن
 ولا تفضل بنا ما نحن لہ اہلہ
 و مکن تو با ہمیرے کہ ما ہم مراد چیز را سناہ
 اسمی لکم حاصل الفوائس
 کو شش کنم مر شمار را بر داشتن نین پوشا میں اسبا
 علامتے ہذا و لم تدر باطنے
 خصلتہای ظاہر من اینست و ندانستے تو چیز کہ یا صفت

پہنہای نیکو
 بیکو و خوش
 کہ آن سون
 پنج و عاشر
 سہ و نہ
 در حق فتح
 وین آن ہا
 از نیکو شایر
 است و از
 حق نشا
 وجود وی
 و غیب
 ہر راجع
 بجان نیکو
 است
 و بیکو از
 شیرین
 و سوزی
 و زو جلی
 و سوز و درد

اشا ہر من اہوی بغیر وسیلہ
 می بینم کے را کہ دست میدارم بغیر واسطہ
 یونج نار اشم لطیفہ بر شستہ
 سے افروز و آن آتش را پس فروی نشانہ باشد خود
 نہاج الی صوت الاغانی طیبہ
 یہ آئینہ میشویم باہ سوئی آواز سرود گویان بسبب شمع
 انی لستر من عین جبرائیل
 تحقیق کہ من پہنا نم از چشم ہمایگان خود
 و عند محبوب الناس شرات علی الحمی
 و نزدیک وزیدن باد ہا بر رخسار
 زینہار از قرین بزر نہار
 چاہ و امان از ہنشین بد پناہ
 و افاغین علیہا جلنار
 و شاخا کہ ہست بران شاخا گلنار
 ہلک الناس حولہ عطشاً
 ہلاک کنند مردمان گردان غلام در خیال کہ تشنہ اند
 اذ ارایت اثیم کن سائر اولیما
 چون بینی تو بد کردار بر لباس تو پوشندہ و بد بار
 بتس المطاعسم حین الذل کسبہا
 بدست خورشیدائے کہ بوقت دولت جاصل کنے آزا
 او وقت نفسک یا غرور فخری الخطر
 انداختی تو ذات خود را اے مغرور در خطر
 یالیت قبل نیست یوما افوز بختی
 اے کاشکے پیش از مرگ خود روزے دریا ہم ملا خود
 قالوا عجین الکاس لیس بطاہر
 کہند چہ لہ شراب نیست پاک یعنی آردیکہ در پالہ شراب نجس
 قد شاہ بالور سے حمار
 تحقیق شاہ شدہ است خلق را سرے

لے افاغین علیہا جلنار

۱۱۸۰

فیلمتے شان اضل طریقاً
 پس متصل شدہ است مرا کاربے گم کردم را بے ہوا
 لذلک ترانی محرقاً و غریقاً
 از بہت این معنی می بینم مرا سوختہ و غرق شدہ
 و انت من ان سکت لطیف
 و تو آن سرایندہ ہستی کہ اگر خاموش شوی خوش بشویم
 و اندلعل اسرار و اعلا لے
 و مقتالی میداند حال بالین و فہمہ را
 تمیل عصون البان لا الحبر الصلہ
 سے جنبند شاخا ہستہ درخت بان نہ سنگ سخت
 و قنار بنا عذاب النار
 نکا ہار تو اے پروردگار با از عذاب و قنار
 علقت بالشجر الاخصر نار
 گویا آویختہ شدہ است بر درخت سبز آتش
 و ہوساق یرے و لایستے
 و آن غلام ہستی کہ دنیا ید و نے نوشاند
 یا من یقیج امرے لم لا تمر کریمیا
 اے کیکہ بد میداند حال مرا چراغے گدزی کریم ہار
 القدر منتصب والقدر مخضوض
 و یک نصب شونہ باشد و مرتبہ فرورفتہ شدہ
 حتی ہلکت فلیت النسل لم طمر
 تا آنکہ ہلاک شدی تو پس کا شکلی مورچہ را ہمہ بنودی
 بحرأ تلامم رکبتی و اطل الملاقبتی
 اعی بدریای سم کہ میج زندان زوی ہایم کہ پر کم ہیکہ خود
 قلنا نہ بہ شقوق المبر نہ
 کہتیم بہ بندیم بان در نہ ہا سے پاخانہ را
 عجل الجدار لہ خوار
 و آن درختے گوسالہ است اورا آواز سے ست

همه اے حسن الاغسان فی
 خوش بن بسوی نیک سواد است ++
 ما ذا تحمد شمی و قدر العیس
 چیست آنکه بکایتی تو دادان عالمی که گشتند شران پدید من
 المرلیس بشلخ فی ارضه
 در دشواری نه شود در زمین خود ++ ++ ++
 واخواه را و اوة لایم بصالح
 صاحب دشمنی نیکند و مرد نیکو کاره
 رضینا من نوالک بالرحیل
 راضی شدم ما از عطای تو بر فستق
 اذ انق الخطیب ابو الفوارس
 هرگاه آواز کند مثل آواز غرغان خطیب کنیت ابو الفوارس
 سری طیف من بحباله بطلعه الدجی
 در شب آید خیال کسی که روشن بشود بروی او تار سیاه
 امانی الذی امواه فی عکس الدجی
 آدم را آنکه دوست میداد من او را در تار یک شب
 اذ اجستنی فی رقعه تنویرنی
 و قیقه یانی تو جاود جامع مسفران بخت آنکه زیارت کنی ما
 فقدت زمان الوصل والمرجاہل
 گم کردم وقت وصال دوست را و جاهل آنکه مرد نادانست
 وان سلم الانسان من سور نفه
 و اگر چه سلامت نامه مرد از بدی ذات خود
 ظمار یصلی لایکا ویسف
 زنجیر است در دل من که روان نمیکند آزار ++
 بلیت نجوے یصول مغاضبا
 بنیلا گشتم نجوی که حله میکنند غوی و انات که گشتم کشتا
 علی جبر ذیل لیس یرفع راسه
 بجا یکدامن کشان میگردد برینیدار دسه خود را

من ذا الذی حسن المشانے
 کیست آنکه نیک سر و دگر گوینده است
 ما للغریب سوی الغریب امین
 نیست برای مسافر سوا می مسافر دو بسته ++
 کالصقر لیس بصائد فی ذکره
 همچو چغری که نیست آن پرغ شکار کننده در آشیانه خود
 الا ولیزمه بکذاب اشهر
 مگر حال آنست که طرم گردان او را بدو نگوید شکبه
 رضیت من الغیمة بالتلیس
 راضی شدم ما از غیمت با و از آب یا آواز فسادان
 له صوت یبدا صرخ فارس
 مرا آن خطیب آواز نیست که بچینا ز ابل اصطرخ فارس ما
 یراقضی علی اللیل باو یا
 دوست میدارد در هر شب و حالیکه راه نمایند است
 فقلت له اهلنا و سلسل امر حبنا
 پس گفتم مرا اهل خانه را و نوری زمین و فغان عاشقانی ازین
 وان جبت فی صلح فانت محارب
 اگر چه پیوستی در آشتی پس تو جنگ کننده ++
 بقدر لذید العیش قبل المصائب
 بقدر لذت زندگی پیش از رنجها ++
 فمن سور ظن المدی لیس یسلم
 پس از بدی گمان مدی سلامت نیماند
 رشف الزلال ولو شربت بحورا
 ریختن آب شیرین اگر چه بنوشم دریا با را ++
 علی کرید فی مقابله العمرو
 بر من همچو زید در مقابله عمرو ++ ++
 و هل یستقیم الرفع من عامل الجبر
 آیا راست نهی آید از عامل جبر

ان ارمیت یوم الوداع تاسفا
 اگر دهم من روز وداع و آخال کرافسوس کنده ام
 و رب صدیق لاسنه فی ودا و با
 و بسا دوست لامت کروند و دوستی آن محبوب
 ما من ذکر الی من مسمی
 آنچه گذشت از یاد کردن مرغزار از گوشش من +
 یا معشر الخلائق تو لواللعا
 ای گروه دوستان بگوید با تندرست +
 لوان حبا بالمسلام یزول
 اگر بد رستی کرد و دوستی هلاکت کردن زائل شود + +
 لمارات بین یدے بعلما
 هرگاه دیدان زن پیش شوے خود + +
 قالت هذا معر میت
 گفت آن زن این آلت بآن مرد مرده است
 منی الصبی والشیب غیری
 گذشت کودکی و حال آنکه پیوسته تغییر کرد مرا
 پیرم هفتاد ساله بنی مکمل
 پیر هفتاد ساله کردن سے کند +
 من کان بین یدیه ما استه رطب
 کسیکه باش پیش او که آنچه بنیخواهد خرد ماے تر
 ورا کبات نیا قافے هوا و جسا
 زمان سوار باد و شران در عمارها سے خود + +
 قطر علی قطر اذا اتفقت نه
 قطره بر قطره و قتی که متفق شود جوے گردد
 یا ناظر افیه سل بالمد مرجمه
 ای نفر کنده و بین کتاب بنجوا اند خد رحمت کردن
 و اطلب لنفسک من خیر ترید بها
 و طلب کن برای خود از هر چیزیکه بنخواهے +

از این سخن که در این کتاب آمده است

لا تحبونی فی المودة منصف
 نپذیرد در دوستی انصاف کنسند + +
 الم یر با یوما فیوض لے عذری
 ایامی بیند آن صدیق آن محبوب از یی طلب همیشه برای من
 لوسمت ورقی احمی صاحت سے
 اگر بشنود جانوران مرغزار ناله میکردن آن جانوران با من
 فی لست تدری ما بقلب الموجه
 نمیدانی آنچه در دل دروناک است + +
 لسمعت افکا لفتیه عدول
 هر آینه می شنیدم در و غیبه بسته است آنرا گوایان ماطل
 شیا کارسته شفته انصا تم
 چیزی را مانند ست ترین لب روزه دار که فرو هشته باشد
 و انما یقر الرفیه للنا تم
 جز این نیست که خوانده میشود افسون و خواب گفته را
 و کفے بتغیر الزمان نذیرا +
 و بس است تغییر شدن زمانه بر اے خوف +
 کور مقری خوی بنی چش روشن
 کور مقری است که خواب نه بیند چشم روشن را
 یغنیه ذلک من جسم العنا فید
 سب پر واکندش این امر از جنگ زنی خوششای انگور
 لم یفتن اے من غاص فی الکلب
 اوقات بگذشت سوی کسیکه فرو رفت در تودهای رنگ
 و نهرا لے نهرا اذا اجتمعت بحر
 و چه بر چه و قتی که جمع شود دریا گردد +
 علی المصنف و استغفر لفا حبه
 بر مصنف و طلب آرزش کن برای صاحب آن کتاب
 من بعد ذلک غفر انما لکاتبه
 پس آن نیکوئی طلب کن و آخرش را نویسنده آنرا

نویسنده

اهل فارس ملک اخص بین الملوک و السلاطین باریک فخر المروءه و الدین نیات لاسلام
 اهل فارس پادشاه خاصان بقوی و بین پادشاهان بزرگ نیز بزرگی دولت و دین فرایرس اسلام
 و مسلمین ابو بکر بن ابی نصر اطال السعمره و اجل قدره و شرح صدره و ضاعف جرحه و قهر
 و سلیمان یو بکر سپهسالار نه دراز کرد اند خدا تعالی عمر او را و بزرگ کرد اند و تبار او را و کشاده و دایه سیاه او را و و چند روزانه
 اخروج قبل لولوج و الکاطمین الغیظ و العافین عن الناس انشاء لطیفه و الفیل حقیقه طوعا و
 بیه و ن آمدن را پیش از در آمدن و آنکه فرو خوردند گانه دشمن را و در گذرند گانه قصیدات را از دم گو سپند پاکت و پهلوان است خوشی
 که با ما من مولود الایولده علی الفطره فابواه یهودانه او ی نصرانه او ی مجسانه من عمل صالحا
 ناخوشی نیست از هیچ فرزندی مگر زاده میشود بر طریقه اسلام پس پدر او و دودی گردانند او را یا نصرانی یا آتش پرست کسی که کار نکند
 فلفسه و من اسار فعلیها اخذته العزیزه بالانتم یا رحیم یا غفور السلامه فی الوصده و الافات
 پس من نفس خود را و یکدیگر بد کند پس برافت گرفت او را بزرگی بکنه کردن ای رحمت کننده ای آموزنده سلامت و تمنای ست بهمان
 بین الاثنین لی مع السد و وقت لا یسعی فیهم ملک مقرب و لابی مرسل مشاهدۃ الابرار بین
 و بیان دوتی برای من با خدا وقتی ست که نیکنامه بین در آنوقت فرشته بزرگ و نه پنجاه مرسل و دین نیکو کاران بیان
 النجلی و الاستقار و نحن اقرب الیه من جبل الوریثه الوقف لا یمک فان مع العسر یسیرا
 روشنائی و پوشیدگیست و ما نیز یک ترم بسوی او از بزرگ جان وقف ملک نمیشود پس بدستی که بادشواری آسانی ست
 نذر عباتر و دجبا تا مردن الناس بالبر و تفسون النفسک و اذام و ابال لغوم و اگر امگا
 زیارت کن مکر و در بیان تا زیاده شود محبت آیا میفرمایند مردمان را به یک و فراموش میکنند ذاتهای خود را و تنبیه بگذرند بکار زیارت
 فانت ذالقرنی حق و ان جاهدک علی ان تشکر فی مالیس لک به علم فلا تطعمها هذا
 پس به خداوند گفتم راضی ایشان اگر کار از کار کشد تا بران که شریک آری بن نیز یک نیست زبان پذیرش سانی پس فرما بزدای کن ایشان را از
 المقدار بحملک و ما زاد علی ذلک فانت حامله کلوا و اشربوا و لا تسرفوا و لو بسط السد الرزق
 مقدار برادر او را و چیزیکه زیاده شود بران پس تو بردارنده آنی بخورید و بنوشید و خرج بسیار نکنید اگر فراخ گرداند خدا تعالی رزق
 لعباده لبغوا فی الارض البخیسات للنجشین حتی اذا در که الفرق قوله تعالی
 برای بندگان خود هر آنکه سر کشی میکردند او شان در زمین چیزهای زیاده و ناپاک بری ناپاکانست تا آنکه دریافت او را می نمودند
 فاذا رکبوا فی الفلک دعوا السد مخلصین له الدین ان انکر الاصوات لصوت الحمیر
 پس و تنبیه سوار شوند در کشتی بخوانند خدا را و حالیکه خاص میگرددند برای او دین را از شرک و نفاق بدستی که بر زمین آواز می آید
 ما نقول فی الامار و قال لا خیر فیهم ما دام احدهم لطیفا یخاشن فاذا خشن تملطف
 به یگوئی در حق مردان گفت نیست نیکویی در ایشان تا و تنبیه باشد یکی از ایشان لطیف نمی میکند پس هرگاه که سخت شد نری میکند
 التمر مانع و الناطور غیر مانع یا غراب البین لیت بینی و بینک بعد المشرقیین
 خرمن خجسته است و گلهبان مانع نیست ای فراخ فراق کاشک در میان من و تو دوری مشرق و مغرب بودی

نژاد ای ادراد و قدیم

لا تفرق شکر شاه و بنای

ادب و قوت

حرب زید و عمر او کان زید متعدد یا تکلم الناس علی قدر عقولہم قدر لکن الذی لم یستثن
 زید عمر او بود زید تعدی کننده کلام کنید مردمان را بر مقدار عقلهای ایشان پس این آن کسی است که ملامت میکرد و دنیا
 فیہ ضرب الجیب زید لا یقلق باب التوبۃ علی العباد حتی تطلع الشمس من مغربہا
 در حق آن نوح آن دوست مؤمن است در لذت بند کرده نخواهد شد و توبه بر بندگان تا آنکه بر آید آفتاب از جاسے غروب خود
 استغفرک اللہم و اتوب الیک قولہ تعالی فلم یک یقنعہم ایمانہم لما راوا باسما ابنتہم استغ
 امرزش میخواهم از تواسے بار خدا و باز میگردد بسوی تو پس نبود که فائده دهد ایشان را ایمان ایشان فیکند و بدین علامت را رویانند و نشان از ایشان
 نباتا حسنا بلغ ما علیک فان لم یقبلوا ما علیک یا بنی انک یوم القیمۃ مسؤل ما ذ
 رویانیدن خوب برستان آنچه بر ذمہ تست از امر معروف و نهی منکر پس اگر قبول ندارند بر تو باکی نیست ای پسر من رستی که تو روز قیامت سوال کنی
 اکسبت ولا یقال بمن انتسبت موت الفقراء راحۃ اعدی عدوک ففسک الی بن
 که چه کسب کردی تو و نه گفته شود با که نسبت داری که شریف هستی یا زویل درگ فقیران جیب ام و شرف دشمنان دشمنان تو نفس
 جنیک اعوذ بان من الفقر المکب و مجاورۃ من لا یحب الفقر سوا الوجه فی الدارین
 دوپلوی تست پناه میخواهم از خدا بخدا از فقر که سرنگون کننده باشد و از ہمسایگی کسی که دوست نیدارد فقیری بی نیوای سیاه رویی شست و شوی
 الفقر محرمی کا والفقران یکون کفر او انک لہم رزق معلوم لادہبانیۃ فی الاسلام
 فقرزدگی نیست نزد یک قسمی کہ باشد کفر آن بی اہل بہشت و ایشان از بدست علوم در وقت اشتہا نیست و این فقر نفسانی است و فقر دینی
 لکن لم تثنہ لارحمتک حفت الجحۃ بالمکارہ و حفت النار بالشہوات و من یتوکل
 ہر آئینہ اگر باز نخواہی ماند ہر آئینہ شگسار خواہم کرد و کرده شد است جنت بکلمات نگردد و کرده شد آد و جہنم خواہد نفسانی و یککہ اقامت کرد
 علی التہ فہو حسبہ عالم عادل مؤید منصور مالک از مہ الا نام حامی ائمہ الاسلام وارث
 بر خدا پس او تھا کافی مستطاف را فاعل کند سوار کرده شد و کار داده شد خداوند مہار با مردمان کا ہزار ہہ پیشوایان اسلام میراث یابندہ
 ملک سلیمان عادل الزمان منظر الدنیا والدین ابو بکر بن سعد زنگی ادامہ التہ ایام
 ملک منہ سلیمان عادل تر زمانہ فیروزی یابندہ دنیا و دین کہ نامش ابو بکر پسر سعد زنگی است ہمیشہ دارد خدا تعالی روزگار را و ما
 ونصر علامہ احسن کما احسن التہ الیک جد ولا یمن لان الفائدۃ الیک عامدۃ
 و داری دہر نیز ہای او را بگوئی کن چنانچہ بگوئی کرد حق تعالی بسوی تو بخشش کن و منت نہ چاک فائدہ آن بسوی تو باز گردانند است
 بہمدی بہ و ہولا بہمدی آخر اخیل السیف احد الجتین الی احمد الیکم یا بنی آدم
 راہ یافتہ میشود بسبب او حال آنکہ از خود راہ نیافتہ است شمشیر آفرینیت از دو جانب آریا بیان نگرفتہ از شما ای فرزندان آدم
 ان لا تعبدوا الشیطان انہ لکم عدو مبین قال بل سولت لکم انفسکم امرافصہ
 آنکہ نہ پرستید شیطان را ہر رستی کہ آن شیطان شما را است دشمن ظاہر گفت یعقوب علیہ السلام بکہ ساعد ہای شما و شما شکار را پس
 جمیل قال التہ تعالی ولن یقنعہم من العذاب الا دنی دون العذاب لا کبر کل انما تیر شخ بافیہ
 بہتر است فود خدا ای بزرگ ہر آئینہ پیشانم کا فران لاہرین و نیاز عذاب اندک کہ قتل و وضع جزئیہ و غیر ہا باشد سوا عذاب بکہ دو طرف

کتاب

کتاب

کتاب

قسم سوم در لغات مفردات به ترتیب الفبایی

رضا جزا استقصا ترسا میا صبا قبا افشا صفا عبا روا ابا عشا عشا عفا
 سزا قفا شفا خلا ملا مصلات خطا افشا کذا سما پیدا
 حصا اقدا ویا استا ییوا منا نقضا الهجا طبا ما خولیا علیا
 محابا امضا ابیا اشیا املا جلسار مینا هانا امشا تولا مدارا شیدا
 سودا یفا شفا وفا جفا باب البهار اصحاب حساب ثواب
 صواب اولوالالباب شباب ارباب حجاب بجلاب بواب
 خطاب خطاب جواب عتاب دواب قصب اجیب ادیب عرب
 ریب ریب ریب ریب سرادیب غیب جیب اسیب
 نیش شکب زیش واجب کاذب جانب طالب جنب صاحب
 منسوب مردوب آشوب محبوب حب عذب عرب عقب
 کلب شعب شعب منصب صعب مقرب حلب حرب
 قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب
 قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب قصب

نعت نعت قربت رحمت قدرت غفلت است اہمست رحمت
 عزت عزت فطرت مروت رغبست صولت نزهت
 فسحت وسعت اجرت وحشت نصرت موت جلت اویست
 کربت فطرت خبرت حدت خلعت سلطنت ملکیت محنت
 صفوت فطرت ذلت لغت عدت مدت حرکت صفت
 سطوت طلعت مودت خست غفلت ہیبت حسرت شوکت
 جدت نفرت بہت غیرت ہیات شفقت عصمت ثروت
 خطبت مکنت شدت طہبت رقت کفایت کثرت طاقت
 انابت اجابت دعوت حاجت بلاغت عنایت شفاعت
 ثبات سلامت سیاق بصاعت قناعت ملالت جماعت کفایت
 تجارت عمارت کفارت معالجت رافقت خصوصت محالبت نباتت
 اطاعت غایت مہابت حایت رعایت طرافت طراوت ملکایت
 آفت مخافت مقالست حراست ریاست معرفت جہارت
 شجاعت سخاوت اعادت سیاحت صباحت ملاحت

مزاجت راحت طلاوت ضلالت بطالت رایت ضیافت
 استطاعت فصاحت صلاحت خسارت غرامت علامت ثبات
 سماعت وفات ندامت ولادت سعادت استعارت سفاهت
 ناصحت بواسطت ملاعبت مجاہبت مکالت محاورت مجاورت
 معاشرت موافقت مبارزت مداومت مصیبت اہلیت مزیت
 مشیت تنیت وسیت عزیت مقاومت ملاطفت مشابہت
 مواجہت مصارعت مناجت معابت محالفت مطاوعت مناومت
 مصالحت سماعث مجالست مضائق منازعت مفارقت
 موافقت حسنات مزجات ثبات بنات کائنات اللفاف
 درجات درجات مناجات انراجات فوات صیت بیت
 نصیحت طبیعت حقیقت غیبت زمینت معیشت
 نشوونوت معونوت فروت مقوت پروت جہشت
 مغفرت اردی بہشت کشت زشت سرشت عاقبت
 عاقبت عاقبت عاقبت عاقبت عاقبت عاقبت عاقبت

باب الثاء غيات حرات وارت حادث بحت خبت ليت
باب الجيم لوج عوج مع افح عالج حاج حجاج علاج اماج
نسيج بسيج سلج كج وسترخ نفج ترفج درج بروج باب الحاء
سلح لكال فوح شوح طوح مسبق مدح قدح مساح صلاح
فلاح سباح جراح طلاح صلح طالح ناصح فصيح مسلح مسلح
صرح فصيح صلح باب النجاء نج ملح لان تونج كان راسخ
پاسخ فزخ برن زرنج ننج باب الدال دريد نويد بعيد
وچيد كچيد وريد توحيد مستفيد تايد جاويد بريد بريد صيد فزود رود مسود
خود تعبد مد مجود مقود مسود احمد مقصد همد خرد مند گزند الوند سهند
سند مسند قند كند پابند سواد نساد مرداو فولاد اجتهاد
عناد جماد برود ورو گرد سره مرد درود عود درود
مرد مقود ضد مكاد زامد موائد ساعد ناقه كاسد فاسد جلا
قاصد شامد زامد ترد تقاعد ناساعد ابد عقد كعد
نقعد باب الذال ملاذ معاذ منفذ شعور

ثرا گر بر انبار طر کتر جهاز برآرد مبارز از باب السین نفس
نفس درس ناموس غرور فوس قیاس الماس پاس
اساس حیس یاس استیاس خروس افسوس جلیس نفیس
بلیس بر جیس قدس پارس طربس باب الشین عرش
فوش عیش طیش حبش کیش ریش خروش نوش هوش خوش
حلقه گوش آغوش سیاه گوش نفیث دکش اغش العطش
افزیش معاش پاداش یکاش خلتاش او باش تکش تاش
فاش پر خاش نفس فاش بطش دانش باب الصا و شخص
رقص نقص مخلص خواص قصاص خاص اخلاص باب الاضا
بیاض اعراض نقص نبض عرض فرض تعرض مروض تفویض عارض
معارض رقیق فوض مخفوض محض بعض قرض باب الطاء
نشاط بساط ابساط سباط رباط اخلاط توطیط محیط خط قسط لفظ فوط
جبط لبط واسط بسیط محیط باب الطاء وعظ الفطاط محفوظ
محوط غبط غلیظ خط باب العین شفع بروج منیع مطیع

ع
غوت
دخوت
داستودا
عین برید
نهار شمس
کرکینگی
نقداد
ش
نقین
افخافه
باش از
نقین

تو و یح تصدیق جمیع ربیع مطاع قاع ارتفاع نزاع زرع مطبوع جمیع
 مطلع سماع مسامع سمع و مع رفع نفع طمع نزع فرح و رخ
 قطع قلع توقع تطوع نضرع نضع مضع موع جامع لاسع طالع مانع
 مانع مواضع تواضع واقع واضع نوع ممنوع باب الغین بالغین
 مبلغ وریع بیع باب القاء و صف معاف اعتراف اعطاف
 خلاف قاف مصاف کفاف کراف عفاف اعراف اسراف
 صاف مالون معروف وقوف فیلسوف تصنیف تالیف تعریف
 تکلیف خریف حریف ظریف لطیف عقیف شریف تلیف
 تشریف کف زحف صرف خرف حرف کشف کوف تلف
 صدق فکیف صیف سیف ضیف حیف تصوف تاسف
 تکلف توقف مولف مضاعف اضفاف باب القاف
 استبرق مستغرق متعلق ملق اذرق یدق فائق لائق صادق
 حاذق باسق واثق سابق موافق عشق و شق فشق نسق
 دلق خلق جلق رلق زلق فزلق عسرق نطق حلق

افاق خفاق عواق افلاق تریاق احاق طاق فداق صدق
 نیاق صوق شوق جوق روق زوق فنیق دین ریق فزوق
 طریق حدائق تلفیق زندیق لیق ویق تفاریق ورق زرق باب
 الکاف تاک باک ملاک ادراک خک تگ جنگ فرهنگ رنگ
 خسک آهنگ زنگ سرنگ ارنگ ساک مارک مالک تارک
 اک بک چاک ابک مک فلک کلک ملک ملک
 ملک مسک مک گردن شک شک پیک ریک باب للام
 جلال زلال کمال خصال تعال ال مجال عال عیال
 استقبال لال اقبال اعدال زال بال بدگال عاجل فاضل
 اجل عامل کامل باطل فاضل ارمل ارامل اامل جمل عمل سبل
 مامل امل عمل سهل هرل جدل بدل عزل جل اجل شل
 وصل حمل فصل فصل معمول فصل فصل شل میل
 وصل عمل وصل وصل وصل وصل وصل وصل وصل
 تناول تناول میل میل میل میل میل میل میل

این کلمات را در
 هر روز بخواند
 و در هر وقت
 که بخواهد
 در هر کاری
 که بخواهد
 در هر وقت
 که بخواهد
 در هر کاری
 که بخواهد

[illegible]

